James Rhodes: «Hem de parlar de les coses dolentes, no només de les bones»

El britànic aterrarà el dia 11 d'agost al Festival de Peralada on tocarà un repertori protagonitzat per Bach i Chopin

Jaume Rhodes actuarà a Peralada

James Rhodes oferirà també un diàleg on els espectadors podran conversar amb ell sobre música, però també sobre el passat del pianista, que va patir abusos dels 5 als 9 anys, fet que relata en el llibre «Instrumental: Memòries de música, medicina i bogeria».

Toca música clàssica amb un look molt característic.

Sé que pot semblar que tinc un look estrambòtic, molt autèntic, però per mi no és una cosa important. Si porto texans, és perquè m'hi sento còmode, simplement. No entenc per què hi ha gent que es vesteix de forma incòmoda.

Què busca trencant la norma de vestimenta d'aquesta manera?

M'encanta la música i crec que la gent en gaudeix molt, tant joves o grans. Un dels grans problemes de la música clàssica és que normalment és força inaccessible per a moltes persones. Molta gent veu molt lluny aquest món on es vesteix d'etiqueta i amb corbata, i on s'ha d'aprendre quan aplaudir, saber si fer-ho entre peces o al final, apreciar el so del piano o pronunciar els noms dels compositors. Crec que els músics hauríem d'esforçar-nos més a connectar amb l'audiència, a alimentar-la i a parlar-los de les peces que els tocarem perquè puguin entendre-les.

Per què la música clàssica sempre ha estat associada amb la classe alta i amb roba d'etiqueta?

Crec que és una gran estupidesa! Es veu com una forma «elevada» d'art, per les elits, i és molt ridícul. Aquesta música és immortal, és música per a tothom. El més important és recordar que no és només per a la gent que té sacs d'or i una empresa espectacular.

La gent jove està menys interessada en la música clàssica?

No ho crec. De fet, trobo que hi ha més problema amb la gent gran que amb la jove. Els joves tenen la ment molt més oberta i ganes de provar coses noves. Crec que el problema és la falta d'accés que tenen a aquesta música. És per això que plataformes com l'Spotify són meravelloses, perquè possibiliten escoltar tot tipus de música de tot arreu del món gratuïtament. Per altra banda, adaptar la música clàssica a les noves generacions significa canvi, i l'estil no s'està adaptant. Això fa que l'audiència estigui decaient.

Si parlem sobre vostè és molt difícil no parlar sobre el seu passat i el seu llibre Instrumental. Al Festival Castell de Peralada oferirà també un diàleg obert. Quan fa actes d'aquest tipus, la gent pregunta més sobre música o sobre el tema dels abusos?

De les dos, crec. És normal, perquè no podem separar les nostres vides. Sóc pianista, però també tinc el meu passat, és tot part de la meva vida. A més, crec que també hem de parlar de les coses dolentes, no podem tan sols tocar les bones. Cal parlar de coses difícils.

A les comarques gironines hi va haver un cas d'una dona que va denunciar abusos d'un capellà després d'haver llegit el seu llibre. Què li sembla ser un referent per a les persones que han passat pel mateix?

A ella li desitjo el millor i espero que estigui bé. Cada dia que rebo correus i cartes de persones que han patit el mateix que jo, i m'expliquen que després de llegir el llibre s'han sentit amb forces per començar a parlar-ne. El millor que podem fer és parlar-ne, i Instrumental ajuda a molta gent a fer el pas d'explicar-ho. Per això em fa molt feliç haver-lo escrit.

Com l'ajuda la música a expressar els seus sentiments i emocions?

Penso que és universal, que li passa a tothom. Tant si estàs tocant com escontant-la, t'ajuda a canalitzar les emocions i expressar-les. És màgic, una meravella. La música clàssica sempre m'ha semblat molt més profunda perquè les peces són més llargues i una mica més complicades, i això m'agrada. Però, per altra banda, hi ha dies que em descobreixo escoltant rock i em fa sentir genial.

Però vostè no canta. Com comunica un missatge sense explicar-lo amb paraules?

Això és el millor. Sempre presento la peça abans de tocar-la, parlo al públic sobre què escoltaran per posar-los en context. Primer ho explico i després ho toco perquè el més meravellós és que cadascú pot crear-se la seva pròpia pel·lícula dins el cap. Jo els dono un context, i cadascuna de les milers de persones que m'escolten imaginaran una història diferent dins el seu cap.

Quines històries explicarà a Peralada?

Un dels temes que tocaré va ser escrit per Bach just després de la mort sobtada de la seva dona, que estimava amb bogeria. Va ser enterrada abans que ell tingués l'oportunitat de dir-li adéu i, per això, va compondre la peça per acomiadar-se'n.

Ha dit en diverses ocasions que la música li ha salvat la vida.

Crec que ha salvat les vides de tots, d'alguna manera. És la manera més universal d'expressar-se. Si mirem avui el món i la seva magnitud ens n'adonem que tot és només Donald Trump i terrorisme. Tota aquesta bogeria és massa, el món està en flames! Ser capaç de tancar els ulls, escoltar música i escapar és avui més important que mai. I això és el que la música fa per mi, és una via per escapar. Sense ella crec que no podria sobreviure.

A Peralada tocarà música de Bach i Chopin. Ha pensat mai en compondre les seves pròpies peces?

De moment no ho he fet mai, potser algun dia. Hi ha massa música per aprendre. Bach i Chopin són autors de música meravellosa. Tocar i compondre són dues coses molt diferents. És com demanar a un actor per què no escriu els guions de les pel·lícules. Si jo sol pogués arribar a la sola de les sabates als grans compositors de la història, escriuria, però crec que no estic a l'altura i que sóc molt millor tocant. Però potser algun dia.

Font del document:
http://www.emporda.info/cultura/2017/07/24/james-rhodes-hem-parlar-coses/362393.html?utm_source=rss